

БОРБА®

2004 година, 5 и 6 юни, София
XXIX Редовенъ двугодишенъ конгресъ на
Българския националенъ фронтъ, Инк.

BORBA®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
MAY, 2004

52 години списание “Борба”

Българският национален фронт (Инк.) бѣше основанъ на 24 декември 1948 г. въ Оберменцигъ, близо до Мюнхенъ – Германия, отъ български емигранти, представители на почти всички съществуващи тогава национални организации и групи. Следъ разселването на емигрантите в задокеанските страни – предимно въ Северна Америка и Канада, се яви необходимостта отъ издаването на единъ съюзеиъ органъ.

Презъ месецъ май 1952 г. въ Торонто Организацията започна да издава съюзното списание “Борба” подъ редакцията на д-ръ **Иванъ Дочевъ**, въ скромень тиражъ отъ 500 броя, 10 до 18 страници, печатано на циклостилъ. То съдържаше повече анонимни борчески статии и съобщения отъ наши съмишленици. Въ Торонто бѣха издадени 10 книжки. Отъ 1956 г. “Борба” се редактира отъ колегия – вече въ Нью Йоркъ, въ по-обемистъ форматъ и увеличенъ тиражъ. Презъ 1961 г. тиражътъ се увеличава до 1500 броя, вмѣква се често и английски текстъ. Отъ май 1962 г. редактирането се поема отъ **д-ръ Георги Паприковъ** въ сътрудничество на Редационенъ комитетъ, като отъ 1970 г. започва да се печата въ печатница – на офсетъ, вече въ 3000 тиражъ на 24 до 32 страници, съ илюстрации и цвѣтни корици.

Споредъ данните, които имаме, за 37 години (1952-1989 – годината на падане на комунистическия режимъ въ България отъ властъ) са излѣзли отъ печатъ общо 103 поредни книжки съ общъ тиражъ около 140 000 броя.

Въ този периодъ “Борба” се разпространява само всрѣдъ емигрантските срѣди. Въ България списанието достига много рѣдко, по нелегални канали и изключителни рискове за пренасящите и получаващите го. То бѣше ужасътъ на комунистическата политическа полиция – Държавна сигурностъ, защото изнасяше на показъ нейните издевателства надъ българския народъ.

Интересътъ на българската политическа емиграция къмъ “Борба” е огроменъ. На нея сътрудничатъ пламенни борци антикомунисти, които съ вѣра въ Бога, далечъ отъ Родината даватъ своя приносъ въ борбата противъ комунизма, поробилъ Родината ни. Списанието става фокусъ, въ който се събиратъ лжчители на търсенията и въздѣленията на емигрантите. Въ него намиратъ мѣсто съобщения за търсене следитѣ на изчезнали близки и приятели, бойки стихотворения и статии, апели за помощъ на емигранти по лагеритѣ. Съ други думи, съдържанието на списанието става огледаленъ образъ на живота и борбитѣ на онѣзи, които предпочетоха изгнанието предъ живота подъ комунистически ботушъ.

Следъ преломния 10 ноември 1989 г., когато комунистите бѣха принудени по редица стечения на външно-политическия обстоятелства да абдикиратъ отъ политическата властъ и се отвориха пжтищата за свободно общуване, безъ погледа на кошмара – Държавна сигурностъ, безъ нейната дълга ржка, която за съжаление не бѣше отсѣчена и остана да виси въ въздуха, “Борба” **навлѣзе въ България**.

Както презъ цѣлия свой животъ, така и сега списанието се разпространява безплатно. Жадниятъ за информация и истина български народъ намѣри въ него своята правда и я прегърна. Списанието се четеше и преминаваше отъ ржка на ржка, както фигуративно нѣкои опредѣлятъ, дотогава, докато буквите се изтриятъ и повече не може да се чете.

Отъ 1989 г. до днешния 153 брой отъ списанието сж издадени 50 книжки съ книжно тѣло отъ 28 страници и тиражъ около 150 000 броя. Презъ последните 2 години “Борба” се отпечатва шесть пжти годишно. Това се наложи отъ огромния читателски интересъ къмъ съдържанието на списанието и неговата борческа насоченостъ. Българският национален фронтъ като организация, малко позната всрѣдъ обикновените хора въ България, стана организация, популярна, авторитетна, водеща въ борбата за правовъ редъ, законностъ и демокрация.

Освенъ рѣдовните броеве на списание “Борба” редакционниятъ колективъ на списанието презъ 2003 г. е издалъ два бюлетина съ книжно тѣло отъ 28 страници и тиражъ надъ 50 000 броя. Издаването на втория стана възможно, включително и извънреденъ брой на “Борба”, съ помощта на дългогодишния членъ на БНФ, емигранта – кавалеръ на ордена на БДФ – първа степенъ, златенъ – д-ръ Джеймсъ Велковъ и съпругата му г-жа Снежана Велкова.

Отъ първия брой на списанието за 2004 г. и досега къмъ него като притурка въ срѣдата сж помѣстени 12 страници, популяризиращи истината за усилията на правителството въ връзка съ приемането на България въ НАТО и Европейския съюзъ. Тази притурка поради голѣмия интересъ къмъ съдържанието и недостигъ на списанието се разпространява и отдѣлно както въ България, така и всрѣдъ българитѣ въ чужбина, свързани идейно съ Българския национален фронтъ.

Редационниятъ колективъ на списание “Борба” въ най-ново време смѣта, че точно отразява позицията на БНФ по въпроситѣ на днешната политика на България.

Посоката е правилна!

Пжтътъ е откритъ!

Българският национален фронтъ нѣма други интереси, освенъ тѣзи на българкия народъ, съ когото е свързанъ въ полувѣковните си борби за национално единство и социална справедливостъ.

Списание “Борба” е било, е и ще бжде знаменосецъ на тѣзи борби до победенъ край.

БОРБА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 53, брой 3

Книжка сто петдесетъ и трета

Май 2004

XXIX конгресъ на Българския националенъ фронтъ

За първи път въ историята на България тази година организация на български емигранти свиква свой конгресъ въ Родината. Това ни дава основание да го наричаме исторически. Той ще бжде исторически и затова, че непосредствено отъ родна земя българскиятъ народъ ще има възможността да получи посланията на тѣзи, които комунизмътъ половинъ вѣкъ обрече на изгнание.

Съ задоволство трѣбва да отбележимъ, че тази организация се нарича Български националенъ фронтъ, Инк. (БНФ, Инк.). На 5 и 6 юни той ще проведе своя XXIX редовенъ двугодишенъ конгресъ въ София – България.

Съ неоправдани надежди ще останатъ очакванията на нѣкои хора, че решенията на конгреса ще мотивиратъ ново раздробяване въ дѣзното политическо пространство. Излъгани ще останатъ и тѣзи, които очакватъ конгреснитѣ решения да реструктуриратъ БНФ, Инк. въ политическа партия, която да “партизанства” на родна земя. **БНФ, Инк. е продължителъ на дѣлото на хиляди борци, дали живота си за национално единство и ще остане вѣренъ на него. Националниятъ фронтъ е нѣмалъ, нѣма и нѣма да има други интереси, освенъ интереситѣ на българския народъ.** Въ бурни и слънчеви дни той е вървялъ заедно съ него съ открити гърди срещу тиранията, срещу тѣзи, които сж подклаждали лидеромански и партийни борби за надмощие, върху които е избуявала империята на злото. Това не означава, че той ще ограничи дейността си само и единствено въ културна и просветна дейность срѣдъ българската политическа емиграция и отдалечъ ще наблюдава събитията, съпжтстващи българския политически животъ.

Като организация национална по духъ и социална по съдържание, **БНФ, Инк. на своя конгресъ освенъ непоклатимото си единство ще покаже и решимостта си да отдаде сили, умения, интелектъ и познания, за да се превърне България действително въ правова, икономически укрепнала и политически уравновесена държава.** Държава, въ която политическиятъ елитъ да нѣма другъ интересъ освенъ този да изведе страната отъ посттоталитарния хаосъ – така, както изведеха страните си други подвластни на комунизма народи.

Приносътъ на БНФ, Инк. въ тази посока ще се състои именно въ това, което по всѣка вероят-

ностъ дебело ще бжде подчертано въ конгреснитѣ решения:

- затворената все още врата за българскитѣ политически емигранти къмъ структуритѣ, рѣководещи държавата, бита, икономиката, науката, изкуството, културата и фондоветѣ за социаленъ напредѣкъ, да се отвори за свободенъ достѣпъ на знаещитѣ, можещитѣ и инициативнитѣ;
- да се създадатъ условия за сподѣляне на натрупания опитъ и знания въ развитие на пред-приемчивостта и инициативността;
- и възможности за действителна самореализация съ инвестиции на емигрантитѣ въ Родина.

Българскитѣ политически емигранти не са втора категория, за каквато имъ се иска да ги представятъ властимащитѣ въ България следъ падането на комунизма. Тѣ не сѣ такива и нѣма да бждатъ такива, но сѣ представени за такива отъ впититѣ се въ властта пиявици, нереализирали се комунистически “бившества”. Тѣхниятъ страхъ е неистовъ от безкомпромисността, съ която ще бждатъ отстранени отъ плътта на българския народъ. Отъ изсмуканата отъ него кръвъ ще потекатъ рѣки, виновниците за които сѣ скрити задъ недосегаемостта и ненаказуемостта на илюзорно постигнатъ консенсусъ, старателно подготвенъ въ комунистическиятъ щабквартири и реализиранъ на крѣгли маси. Това, безъ заобикалки, въ правъ текстъ, трѣбва да бжде доведено до знанието на българския народъ. Той има правото да иска не **мъсть**, а **възмездие**.

Такива решения е реално да се очакватъ отъ ХХІХ конгресъ на БНФ, Инк.

БОРБА

Единственото нѣщо, отъ което хората се учатъ, е сподѣлениятъ опитъ.
(Джонъ Стюартъ Милъ)

29-и конгресъ

Български националенъ фронтъ, Инк.
Предконгресенъ пресцентъръ
София, България

Предконгресниятъ пресцентъръ съобщава:

Въ списание “Борба”, януари 2004 г., бр. 1, стр. 3, рубриката “Личности” – “Живата история на България през 20. вѣкъ”, последенъ абзацъ е записано:

“На 7 януари т.г. д-ръ Иванъ Дочевъ бележи 98-та си годишнина.”

Като почетенъ председател на Българския националенъ фронтъ, Инк. **той ще вземе участие въ работата на 29-я конгресъ на Българския националенъ фронтъ**, който за пръвъ пѣтъ отъ създаването на организацията презъ далечната 1948 г. ще се проведе въ България.

Важно допълнение:

По наша молба г-ръ Дочевъ прие при откриване на конгреса като приветствие да произнесе слово за бждещата дейностъ на БНФ и задачитѣ, които предстоятъ предъ него.

Препоръки
до конгреса

Съидейници, съмишленици, симпатизанти и читатели на списание "Борба" предлагат на вниманието на конгреса

Господин Спасов, смятам, че целите и задачите на организацията трябва да се осъществяват в България. Поради това тук трябва да се извърши и втора законна регистрация със седалище в София. Отделен е въпросът дали Фронът ще остане "безпрофитна" организация, или ще се обособи като партия, която ще провежда национална политика в подкрепа на царската институция, съгласно Търновската конституция.

Много важна задача на Фронта е да приобщава младите българи и предимно учещата младеж в редиците си. Спомнете си годините на младостта на поколението ни, което преди всички други носеше на гърба си националните идеали. За тях то води борба срещу комунизма, отиде на фронта на държава в освободена Македония и Беломорска Тракия и без формално да участва във Втората световна война, бяхме армията, която подпомагаше германската армия в завоюваните територии. Днес повече от всякога трябва да водим борба за сърцата на новото поколение, за националното му превъзпитание. Това ще бъде борба за пречистване на комунистическите останки в съзнанието на народа. Защото тези останки още съществуват и спъват нашето развитие и влизането ни в съюза на европейските народи. Този съюз не е само икономически. Аз виждам преди всичко неговата културна страна. Нека си спомним нашите студентски години, когато именно германското културно влияние у нас ни въведе в народите на Европа, даже без да сме сменяли религията си.

В чл. 4, б. "ж" на устава, мисля, се налага редакционна промяна, която в самостоятелен член да подчертава и обяснява всеки елемент, подлежащ на запазване и реставриране. Така например не смятате ли като цел възстановяване на българския език в двата диалекта, както и цялостно възстановяване на писмеността преди комунистическата граматическа провокация? Нима населението на запад от река Искър, по Софийско, по Струма, по Западните покрайнини, в Ма-

кедония е по-просто, по-малко българско, по-малко културно? Знаем политическите сталински съображения за нашите езикови извращения през 1945 г. Знаем също и съображенията за изменението на православния календар и създадения следствие на това дуализъм в народа ни относно спазване на празниците и по двата календара.

Необходимо е, така да се каже, биологичното освежаване на организацията. Нейното историческо развитие, за да не остане тя като обществена старина, отмираща в годините. Затова трябва да се допринесе за кинетичното ѝ развитие. В този смисъл трябва да се поставят и целенасочено търсят конкретни цели и резултати. Например като една от първите задачи възстановяване имената на населени места, които още носят комунистически наименования: Благоевград, Сандански, Димитровград, Монтана, има едно китно село във Видинско със старото име Княз Александрово, а днес Димово, на името на един общар комунист, както и редица други. Друг пример е с борба за сваляне на църковни ръководители с комунистически уклон. Изобщо борбата трябва да се води конкретно, настъпателно и постоянно. Най-жестоката борба, разбира се, трябва да се поведе срещу съществуването в България на комунистическата партия, независимо от етикетите, с които прикрива своята същност.

Иска ми се да вярвам, че конгресът няма да бъде като юбилей на съхранените още живи членове на Легиона. Не бих желал да се славослави и Демократическият форум, който се компрометира с участието си през годините като съюзник на СДС и със своя компрометирал се също ръководител – настоящ депутат.

Нека конгресът бъде свежата национална струя, подкрепа на цар и Родина, от която има голяма нужда в настоящото историческо време.

За България!

Ваши Д. Цанов

Драги съидейници, получих покана за конгреса и ще се озова на уреченото място и дата, за да се видя със стари приятели и съидейници. **На този конгрес трябва да се вземат решения, които да тласнат България към истинската свобода и народно благоденствие.** Царят е ограден от политически хамелеони и троянски коне, които са готови при подходящ момент да му забият ножа. Именно БНФ е факторът, който трябва да се включи в политическия живот и да помогне на царя в неговата благородна мисия. Това ще стане възможно при вземане на правилни и градивни решения на конгреса. **Българският народ очаква подобно явление и по мое мнение сега е неговият час.** Моментът е благоприятен и намесата на БНФ в нашия политически живот ще даде своето положително влияние за нормализиране на политическия и обществения живот.

ДВАДЕСЕТ И ДЕВЕТИ КОНГРЕС

На 5 и 6 юни в София ще се проведе двадесет и деветият конгрес на Българския национален фронт. **Това е историческо събитие за България и то ще допринесе своето влияние за по-бързото изграждане на истинската демокрация у нас.** Българският национален фронт е основан през 1947 г. и досега е имал двадесет и осем конгреса на всеки две години.

Благодарение на конгресите и списание "Борба" българските политически емигранти са се чувствали **българи** и са живели задружно в далечните краища на света. Тази задружност е запазила техния национален дух и с

него са успявали да се борят за своето съществуване в чужбина.

Това са хора, които са дали и дават всичко от себе си за запазване на националния български дух и са дали своя огромен принос за развитието на демокрацията у нас.

Предлагам на конгреса да се вземат следните решения:

1. Седалището на БНФ да се установи в София.

2. БНФ да се регистрира като политическа партия в България.

3. Да се излезе с предложение за възстановяване на Търновската конституция.

Това ще бъдат решения с историческо значение за развитието и бъдещето на целия български народ.

Българският национален фронт със собствени средства поддържа своя организационен живот и издаваше светилника на българщината – списание "Борба". Този факт е достатъчен да покаже, че в БНФ членуват истински българи, които отделят от скромните си приходи за своята организация. Време е тези честни българи да заемат своето достойно място в нашия обществен и политически живот. Техният опит и тяхната честност ще допринесат за изграждането на едно нормално българско общество. Началният тласък за тази дейност трябва да се даде от предстоящия двадесет и девети конгрес на БНФ. Това е единственият верен път, по който трябва да тръгне целият български народ, за да постигне своето икономическо развитие и материално благоденствие. Това ще стане!

(Със съкращения)

Инж. Кирил КРУМОВ, Враца

* * *

Уважаема редакция, като човек, съпричастен към идеите, които изповядва организацията, позволявам си да направя едно предложение към конгреса – да се постави въпросът за включване на млади хора в редиците на Фронта.

Позволявам си да изкажа и своето скромно мнение: от материалите, които получавам и разпространявам, прави впечатление голямата средна възраст на членовете и симпатизантите на Фронта. **Организацията има нуж-**

да от включване в редиците на млади хора както от България, така също и от страните по света, където тя има статут.

Много млади хора с висок интелект и образование напуснаха нашата страна, за да търсят своето щастие по света. Мисля си, че където и да бъдат те, винаги ще си останат българи.

Нека Бог ви закриля!

*С уважение
Н. Серафимова*

Драги Спасов, изпращам едно копие от мое писмо до министър-президента на Бавария, както и превода към него. България трябва да защитаваме навсякъде и по всяко време.

В програмата на БНФ да се приемат конкретни решения за провеждане разговори и консултации с правителството за регулиране статута на българската диаспора, на всички хора с българско самосъзнание и най-вече на живеещите в нашите съседни държави – Гръцка Македония и Тракия, Западните покрайнини, Северна Добруджа, Банат, Бесарабия и Молдова. Да се даде възможност на всички, които се идентифицират с българския си произход и желаят да се преселят в майката-родина България. На останалите, които желаят да останат по родните си места, да се осигури статут на българско малцинство.

Особено категорично трябва да се постави този въпрос пред Русия. Известни са големите преселвания на откъснатите от Родината българи през руско-турската война от 1828-1829 г. По различни сведения

броят им се движи между 160 000 и 200 000 души. Изселваните са българи предимно от Източна България и Одринско, където масово се заселват депортираните от Крим и северното черноморско крайбрежие мюсюлмански маси.

В германския Meyers Neues Lexikon от 1973 г., том 7, стр. 405, в биографичните данни за руската царица Екатерина II (1729-1796) е споменато най-подробно за заселването на Поволжието и Крим с колонисти българи и германци около 1783 г. След падането на желязната завеса през 1989 г. Германия издейства от Русия изселването на всички желаещи от т.нар. Wolgadeutschen. В продължение на последните 10 години почти всички някогашни немски поселници се върнаха в Германия.

Кога най-после българската държава ще постъпи по същия начин? **Не става дума нито за реванш, нито за ревизия на границите, а за защита на българската диаспора.** Това е моето предложение, по което би могло да се дискутира на конгреса.

Г. Чаракчиев, Германия

Herrn Minister-Präsident
Freistaat Bayern
Dr. Edmund Stoiber

80333 München

Sehr geehrter Herr Minister-Präsident,

mit aufrichtiger Bestürzung habe ich Ihr Spiegel-online zum Thema EU-Ost-Aufnahme 2007 von Rumänien. In diesem Beitrag vertreten zwei Länder die EU finden werden sollte. Ich weiß nicht, in lebhaften Disku-

До г-н Министър-Президента на Бавария
Д-р Едмунд Щойбер
80 333 Мюнхен

Уважаеми г-н Министър-Президент,

С искрено учудване прочетох Вашето изказване в "Шпигел-онлайн" от 24 февруари 2004 г. относно предстоящото ЕС-разширение на Изток и по-специално – приемането на Румъния и България в ЕС през 2007 г.

В това Ваше изказване изразихте мнението, че едно приемане на тези две страни през 2007 г. би затруднило финансово ЕС и затова то би трябвало да се отложи за по-късна дата.

При започналите напоследък интензивни дискусии относно едно бъдещо членство на Турция в ЕС не би трябвало по никакъв начин да се правят сравнения с приемането на България и Румъния в ЕС, тъй като историческите предпоставки са съвсем различни.

Като германски гражданин от български произход, бих желал да изразя моето становище по този въпрос, най-вече по отношение на България, макар че историческото развитие на останалите източноевропейски страни протече по подобен начин.

Като начало бих желал да задам следния въпрос:

Колко германски политици и държавни ръководители след края на Втората световна война изразиха съмнение, че помощта, която получи ФРГ (Западна Германия) по плана "Маршал", би затруднила финансово икономиката на САЩ?

България, уважаеми г-н Министър-Президент, напъга днес своите сили да преодолее късните

последници от Втората световна война. Втората световна война беше за България пагубна. Страната загуби всичко ценно, което притежаваше: формата на държавно управление, монархията, пазарната си икономика. България беше насилствено большевизирана, обичаното и уважавано от мнозинството българи царство България – унищожено, частната собственост отчуждена, десетки хиляди противници на комунистите – избити.

На Вас, уважаеми г-н Министър-президент, сигурно е известно, че до 1939 г., до започването на Втората световна война, Царство България се развиваше икономически много успешно и заедно с Гърция делеше първото място на Балканите.

Царство България беше също и за Германия един предпочитан и уважаван търговски партньор, както и верен съюзник.

Българският цар Борис III (1918-1943 г.) е и до днес за по-голямата част от българския народ най-уважаваният и обичан държавен глава в най-новата история на България.

45 години комунистическа диктатура разориха тази красива и до неотдавна много успешно развиваща се страна.

На това място бих желал да цитирам министър-президента на Люксембург Жан-Клон Юнкер, който на едно ЕС-събрание каза: “При всичките дискусии, които провеждаме относно ЕС-разширението на изток, едно нещо не трябва да забравяме, че за това окаяно положение, в което се намират днес източноевропейските страни, ние, западноевропейците, допринесохме твърде много.”

Българският народ, както и останалите народи от Източна Европа, изтърпяха неимоверни страдания през всичките тези години на комунистическа диктатура. Аз също произлизам от едно такова семейство. С навлизането на Червената армия в България на 9 септември 1944 г. баща ми беше убит от комунистите без съд и присъда. Семейството ми (майката ми, сестра ми и аз) беше 7 години изселено.

Подобна съдба сполетя хиляди семейства в България.

След краха на комунизма народите от Източна Европа напрягат всичките си сили за преодоляване на тежкото наследство. Аз си спомням дискусиите, които се провеждаха през 1989 г. относно обединението на двете Германски държави, както и изказванията на видни лидери – социалдемократи, от рода на: “Колко ще струва обединението? ФРГ ще бъде твърде много финансово затруднена” и пр.

Въпреки всички съмнения обединението на Германия беше извършено. Това беше въпрос на историческа справедливост и морално задължение за ФРГ.

Днес е морално задължение за Западна Европа да помогне на източноевропейските страни, чието естествено развитие със започване на Втората световна война и последвалата насилствена большевизация беше напълно прекъснато.

Сега да се твърди, съжаляваме много, за Вас липсват средства, ЕС ще бъде затруднен финансово, исторически погледнато е изключително несправедливо и достойно за съжаление.

Силно се надявам, че мнозинството от политиките и от населението на ЕС споделят възгледите на Министър-президента на Люксембург.

С поздравии Г. Чаракчиев

Б.Р. – Г-н Георги Чаракчиев е представител на БНФ, Инк., заедно с г-н Георги Лазаров в Германия.

* * *

Уважаеми г-н Спасов, искам да споделя с Вас някои мисли, които по Ваша преценка бихте могли да поставите на конгреса.

Използвам една сентенция, която често е повтаряна от **Монтен**, известна от римско време, че **“в миналото се четеше бъдещето на народите”**. Това е във връзка с хилядите жертви, които даде българският народ след 9 септември 1944 г. – регенти, министри, депутати и много

други българи. Това беше наложено от съветската окупация и използвано от БКП. Презирайки сентенцията на Монтен, **не трябва да се допуска реставрацията на комунизма от излюпените от котилото на БКП – БСП и СДС и производните им**. Александър Дюма пише, че “човек трябва да има две съвестни – едната за днес, другата за утре”. Това умело е използвано и се използва и сега от днешните политици

като Иван Костов. Честните хора и патриоти обаче не могат да действат така.

В предстоящите избори трябва да се намери начин представители на БНФ, Инк., между които и млади последователи, да влязат в бъдещия парламент. Тъй като Ви чувствам близък, искам да споделя с Вас, че може би трябва да се постави въпросът

за създаването на средна класа и вдигането на малките пенсии, особено на унижените като мен лекари, които взимат нищожна пенсия, преди да се вдигне тавана на някои – пролетариата (миньори), бивши партийни членове и др.

С уважение

д-р М. Кюркчиев

* * *

Драги приятели, предлагам ви във връзка с Окръжното за свикване на 29-ия двугодишен редовен конгрес на Българския национален фронт, Инк., който ще се проведе в София на 5 и 6 юни т.г., да публикувате в нашето списание “Борба”

*ПРЕДЛОЖЕНИЕ
за решение на конгреса:*

1. Приканване на всички партии и организации с антикомунистически убеждения и застъпващи дясното пространство да обединят усилията си за общи действия, за единна ясна и конкретна програма, разбираема за обикновения гражданин.

2. Конгресът трябва да постави със сериозна острота въпроса за стопанската и финансовата престъпност пред висшите ешелони на властта. Какво е това **външен дълг, какво управление трябва да има? Тук въпросът е кой го направи, кой е виновен за това? Какво са това **пране на мръсни пари**, какво са това **кредитни милионери** и други подобни? Тук се предполага, че финансовите и банковите институции в различните етажи на властта са длъжни да дадат отговор на обществото. В списание “Борба” се сочи, че 15-18 милиарда щатски долара са ограбени от гържавата.**

3. Трябва да се постави въпросът и за пълно, 100% обезщетение на ограбените репресирани собственици след 1944 г. Какъв е този Закон за сделки с компенсаторни инструменти (ДВ, бр. 47 от 2002 г.), какъв морал и справедливост има в него? Къде са средствата от приватизационните сделки? Нали в тези сделки има

част от имуществото на ограбените собственици, сега регистрирани като компенсаторни инструменти в централния депозитар.

4. Какво решение може да се вземе за фамилията, за средния, за гребния бизнес?

5. Селският въпрос! Демографският срив! Земята – са в окаяно положение. Кооперациите фалират.

В резултат на голямата гигантомания при комунистическия режим след 9 септември 1944 г. хората от село масово отиваха в градовете. От 75% селско население сега е някъде около 25%. Наг 35% от къщите в селата пустеят. Земята е в трагично положение. Кооперациите са затънали в дългове, изнудвани от прекупвачи. В градовете социалните проблеми гъмжат: безработица, жалки подаяния и социални помощи. Четринадесет години управляващите много приказки изговориха, но на практика бедствието се задълбочаваше. Малка част с грамадни богатства, а грамадна част от хората изнемогват. **Изниква въпросът каква е ролята на гържавата като регулиращ орган.**

6. Трябва твърдо да се постави въпросът с възстановяването на Търновската конституция. Този въпрос беше поставен и от 28-я конгрес в Чикаго.

7. Кадровата политика е най-важният въпрос, който определя гържавния облик на стабилност. Тук трябва да се има предвид преди всичко **човекът във всичките му възрастови групи, знаеш, можеш, с житейски опит и морал.**

*Калчо Г. Калчев,
Стара Загора*

Редакцията на “Борба” моли да бъде извинена от онези читатели на списанието – съидейници, съмишленици и симпатизанти от България, които изпратиха предложения за конгресни решения и не сж отпечатани, че не може да имъ бъде дадена гласност чрез списанието по липса на място. Ние ги уверяваме, че предложенията ще бъдат предадени въ конгресното председателство за докладъ предъ конгреса и вземане на решения.

Предложенията, направени от загранични читатели на “Борба” – членове, съидейници, съмишленици и симпатизанти на организацията, ще бъдат докладвани отъ делегатитѣ на самия конгресъ.

Жертви на комунистическия терор

Братя и сестри,

Днешната светла неделя, 1 февруари 2004 г., е първа подготвителна неделя преди Великия пост и се нарича Неделя на митаря и фарисея. На тази неделя се почита притчата за митаря и фарисея, целта на която е да фокусира нашето внимание върху собствената ни греховност, за да потърсим примирението както с Бога, така и с ближните си.

С тези думи започна проповедта си свещеноиконом Веселин Арнаудов в старинния храм "Св. София" след панихидата, организирана от Българския национален фронт, Инк. по повод 59 години от убийството на 105 български общественици на 1 февруари 1945 г. от освирепелите български комунисти – верни лакеи на большевишка Москва. Тогава стана освежаването и на паметната плоча, поставена в храма, като преди това тя бе въздигната от Светата църква и св. новомъченици.

Словото на свещеноиконом Веселин Арнаудов предаваме със съкращения.

В историята на нашия народ един от най-противните примери за отстъплението на хората от Бога и от човешкия образ са престъпленията, извършени от большевишките ратаи на Москва в България непосредствено след 9 септември, а и през целия 50-годишен период на техния античовешки разбойнически диктат.

Бедна е човешката фантазия, ако трябва да се изброяват и описват зверствата на комунистите срещу собствения им народ: погубените съдби, разбитите семейства, неосъществените мечти.

Тези потресаващи събития, братя и сестри, превишават всичко онова, което

историята познава. Дори да вземем само факта, че на днешния ден 1 февруари през 1945 г. на Централните софийски гробища в един изровен от самолетна бомба ров, след като са умъртвени с куршум в главата, са заровени телата, умъртвени през злополучната за отечеството 1944 година. Интелектуалци, свещеници, монаси, миряни на светата ни църква са физически унищожени само заради едно – че са обичали Бог и отечеството и не са се поставили в услуга на большевишката безродственост.

Никой от нас няма да доживее да чуе с ушите си от тях думи на покаяние и извинение за стореното зло на българския

народ. Всеки изминал ден от най-новата ни история препотвърждава факта, че те нямат никакво намерение да осъзнаят своя грях и да помолят Бог и народ да им простят. Демагогията и лицемерието им нямат край. Слушайки ги какво говорят, оказва се, че никои повече от тях не е загрижен за българския народ и най-вече за бедните хора. Но в същото това време те майсторски ограбиха спестяванията на същите тези българи, а през дните, когато в България техният министър изнесе жито-то и останахме без хляб, екзекуторът на иракския народ Сагдам Хюсеин им отпущна, разбрахме тези дни, скромната помощ от 300 милиона долара, понеже те въпреки любовта си към Москва не харесват рубли-те.

Братя и сестри,

Както вече ви бе съобщено, днес ще осветим паметна плоча в памет на прогласяването за новомъченици на БПЦ на достойните

Никои от нас няма да доживее да чуе с ушите си от тях думи на покаяние и извинение за стореното зло на българския народ

чеда на нашия народ, убити от освирепялата комунистическа сган в годините след 9 септември 1944 г. Но не можем да не споменем, че тези, които 50 години служеха на Москва, продължават и днес своята прегателска антибългарска дейност. Последното, което научихме преди два дни, е, че продажното ръководство на прокомунистическата уж национална телевизия Канал 1 е продало правата си за реклами, найдоходоносното си перо, пак на московска фирма. И по този начин е осигурило пълния контрол на руските тайни служби върху подаваната от БНТ информация. Как тогава да очакваме нашият глас да бъде чул по уж националната ни телевизия. Как да очакваме тя да покаже нашите усилия да съхраним за поколенията и историята подвига на мъчениците от най-ново време? Внимателно прецежданата и мазно редактирана информация има една единствена цел – нашето пълно затъпяване и оглупяване. В този план не е излишно да се потърси по-скоро сметка на ръководството на тази телевизия, която ние издържаме с данъците, които плащаме, за да гледаме лъжи и манипулации.

Трябва да си зададем и ясният въпрос какъв ще бъде нашият отговор като мислещи хора на това жалко положение, в което сме докарани ние, демократично мислещите, след 14 години жесток преход. Защо бяха излъгани нашите очаквания? Защо тези, които изпратихме в парламента, за да защитават нашите интереси, мълчат, но не пропускат да си получат заплатите, които ние им осигурихме за да говорят в наша защита.

Осъждане на тоталитарния комунизъм

Резолюция на 16-ия конгрес на Европейската народна партия и на групата на ЕНП-ЕД в Европейския парламент, приета в Брюксел на 5 февруари 2004 г.

През ХХ век се развиха два еднакво нечовешки тоталитарни режима – комунизмът и нацизмът, които взеха милиони жертви. Победата над нацизма през Втората световна война позволи престъпленията да бъдат разследвани и заклеямени, а виновните да отидат на съд. Комунистическата система се разпадна, но не последва подобно международно заклеявяване.

Европейската народна партия:

а) като се съобразява с декларациите на парламентите на повечето засегнати държави;

б) като има предвид, че **нацизмът и тоталитарният фашизъм** са били правилно заклеямени международно, а **тоталитарният комунизъм все още не е заклеямен от морална гледна точка**;

в) като има предвид, че в отделни части на света все още има тоталитарни комунистически режими, чието сливане с властта е платено с цената на благосъстоянието на техните народи;

г) като има предвид, че не е изчезнала опасността тоталитарни комунистически режими отново да завземат властта и тази идеология да продължи да застрашава световния мир и свободното развитие на нациите;

д) като има предвид, че борбата срещу фашизма показва, че разрушаването на един режим не води до победа над идеологията и че споменът от извършените престъпления трябва да бъде поддържан, за да се предотврати възстановяването на тоталитарните идеологии и практики.

1. Подчертавайки факта, че тоталитарният комунистически режим в Цен-

трална и Източна Европа е убил милиони невинни хора от всички националности и е навредил на много други, предизвиквайки сериозни нарушения на човешките права, в частност:

- депортиране на милиони хора в Сибир и на други места;

- преследване и скалъпени процеси срещу политически опоненти на диктаторския режим;

- нагласени избори, водещи до нелегитимни парламенти и налагане на режимите чрез узурпиране на властта;

- нечовешко отношение и мъчения най-вече на политически затворници в концентрационните лагери и затвори;

- преследвания на етническа основа;

- преследвания на религиозна основа;

- преследвания на основа на социален произход;

- тотален контрол на тайните служби над хората;

- ограничаване на свободното движение във и извън страната;

- сериозни нарушения на политическия плурализъм и свободата на изразяване на политическо мнение, различаващо се от тоталитарната идеология;

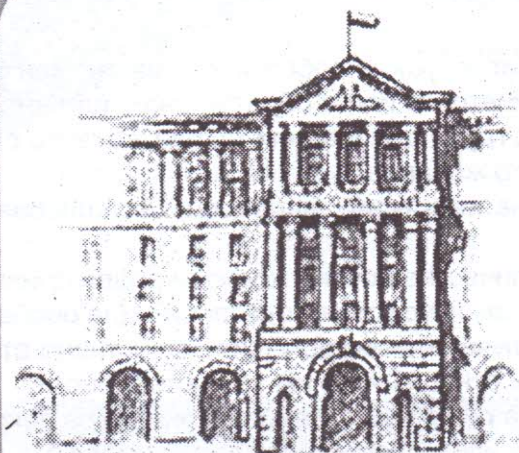
- отказване на достъп до информация и тотална липса на свобода на печата;

- отчуждаване на земя и други форми на частна собственост;

- подкрепа за революционни комунистически движения;

- изнасяне на финансови ресурси извън граница, чиято съдба остава неизяснена до днес и които безспорно принадлежат на държавите, от които са изнесени;

2. Приемайки, че всички жертви на то-

ИСТИНАТА СЪБИТИЯ ФАКТИ ОБСТОЯТЕЛСТВА

Свободата е мила, истината е свята!

Джефри Ван Ордън

2004 г. Успешен край на преговорите на България с Европейския съюз.

Симеон Сакскобургготски: Колкото и различия да имаме в политическите си позиции по отделни въпроси, нека бъдем единни в отговорността си пред интересите на България.

СЪДЪРЖАНИЕ

ПОЗИЦИЯ – Истината

ФАКТИТЕ – Европейският парламент прие единодушно доклада за напредъка на България

ПРЕМИЕР – Трети март е ден на гордостта, че сме българи

ПРАВИТЕЛСТВО – Доброто партньорство между държавата, организациите на работодателите, синдикатите и неправителствените организации водят до ефективни социални решения и резултати

ПРИОРИТЕТИ – Откриват се нови перспективи за икономическо сътрудничество и растеж

ИНТРИГИ – Пред Конституцията и законите всички са равни. Над тях е само Бог

